

עם האדמו"ר רח"מ מוויזנץ זצ"ל

רביינו היה בקשרי ידידות עם הגה"ק רח"מ מוויזנץ זצ"ל, והגע פעם לבקר בבית רביינו בירושלים ברוח אדמוני, ורמז לו לרביינו שגם לו יש הכח הנמשך מכל צדיקי עולם מימות הבעש"ט זיע"א לפועל ישועות לבניי וכו' וסימן בברכת למען יאריך ימים על מלכתו, והוא מחשיב מאד את רביינו.

והיה רביינו נפגש עמו פעמיים רבות פנים אל פנים ביום חול המועד פסח, ותמיד קירב את רביינו מאד. ופעם אחת אמר לרביינו אני הנני איש שמה בטبيعي ואתם איש ירא שמים, בואו ונעשה חליין אני אתן קצת מדילוי ואתם תשפיעו עלי משלכם, ותמיד נסע רביינו לבני ברק עם כל בניו בחוזהמ"פ לקבל פניו זולת בשנותו الأخيرة הקדים וקיבל פניו בחוזהמ"מ, ואכן נסתלק סמוך לחג פסח, זיע"א.

[1234567]

ובהמשך ימיו אולי בשנותו الأخيرة רأיתי בעיני שכבה לפני רביינו שיתפלל בעדוшибria, ואמר לרביינו כי ידוע מהבעש"ט זיע"ע כי חור קטן בגוף הוא חר גדול בנשמה. ושאל את רביינו האם ניגש בעצמו לפני התיבה ל"שוכן עד" וכאשר השיב רביינו בחיוב החשיב הדבר ואמר גם אני באם היה הדבר בכוחי הייתה עושה כן.

וסיפר לרביינו בביבה המעשה בהרחה"ק רט"ל מס'סוב זיע"ע שכאשר שהה בצל רביינו הרב ר' אלימלך מלזענסק זיע"ע אמר על הכתוב ופסח ה' על הפתחה שפרש"י ודילוג, שכאשר נכנם הש"ת למצרים להוציא את בניי וראה אין משוקעים יושבי הארץ בטומאה ונילולים או כי אשר הגיע וראה בית היהודי קפוץ וركד כביכול מתחז שמהה "באן דר יהודיה", ובאומרו בן היה מקפוץ ומרקד הרה"ק רט"ל על השלון באמרו באן גר יהודיה (אמירתי). וסיפר זאת האדמו"ר מוויזנץ בביבה, אולי רמז בזה על רביינו (ובהיותו צער או מאד לימים לא הבנתי).

ופעם סיפר לרביינו על חוותו מרן בעל "שומר אמוניים" זיע"ע שכאשר רק הודיעו לאביו בעל אהבת ישראל כי מניע מרן לבקרו, קפוץ מיד ממוקמו ברוב התרגשות ורעץ לקראותו לקבל פניו וכמעט נפל לארץ. וכידוע כי רביינו בעל שומר אמוניים קראו בתואר "דער זיסער צדיק" ואמר כי מדורתי חדש היו אף ביום הבעש"ט כיצד יהיה נקי מנדנוד קנאה ושנאה. ובדרך כלל היה נסע אליו לשבת פרה והיה מכבדו הרה"ק מוויזנץ בעליית שישי.

חותמו של

בקרב קדושים

כהן גדול

מה

עם האדמו"ר מגור בעל "בית ישראל" זצ"ל

היה בקשרי ידידות עם האדמו"ר הנה"ק בעלי הבית ישראל מגור זצ"ל, והלך רבינו רבות לבקרו, והוא היה מגיע להשתתף בכל שמחות רבינו בפנים צוהלוות למאד.

וכמה פעמים נתכבד רבינו בברית לחיות המוחל כאשר הוא היה חסידך.

והיה רבינו מתיעץ עמו בכמה שאלות קשות.

וכאשר החלו מנהלי הת"ת דגור ליקח תמייח מהשלטון באה"ק דרך משרד החינוך (השמד) הלך רבינו עם הנה"ק רבי בניין רבינוביץ זצ"ל לדבר עמו בעניין זה. ואז הורה למנהלים לחדר מכך, ואכן הפסיקו אז ליטול תמייח מהם.

וזכורני כי אחר הסתלקות הבית ישראל ז"ע אמר עליו רבינו הייתה אצל וראיתי שאין אצל עניין של שום חשבונות של ממון וכבוד, שהיה כולם לשם שמיים.

ופעם הוכיה רבינו ז"ע לאיש בחול בקנאות יתרה אשר פער פיו נגדי הרה"ק הנ"ל, ואמר לו האיך תרહיב בנפשך לדבר על מי שהיה מופלג מאד בקדושה וכו', הגם כי בשיטה יש לנו דעתה אחרת אבל חילתה לפטול הצדיקים, חם מלחותיך.

ולפניהם הרגים הלך תמיד רבינו לבקרו עם כל בניו. וגם הוא החזיק מאד מרבינו ושמעתי מפי רבינו ז"ע שהוא מוצא אותו פעמים תכופים כאשר היה מניע לבקר בהיכל קדשו של מרן בעל "שומר אמונים" מדי שבת בשבתו בסעודת שלישית והיה מחהbia עצמו בין המועלים התלויים, בכדי שלא יכבודו. והוא שואה שם עד שהדליקו הנרות, וכאשר הודלק האור הלך לו לדרך.

וגם עם אביו הנה"ק בעל אמר אמת היה למרן בעל "שומר אמונים" הרבה קשרי ידידות.

ופעם דיבר רבינו ואמר כי שלשה צדיקים בדור האחרון הקימו מחדש את יהדות החרדית מרן רבייה"ק מסאטמר ז"ע ואכן הנה"ק האמרי חיים מוויזנץ זצ"ל והנה"ק הבית ישראל מגור, אשר הקימו עולם של חסידות וטהרה באנ באה"ק, והתבטא במליצה "על שלשה צדיקים העולם עומדים".

בעת הלויה אחת מחשובי האדמו"רים נפגש עם האדמו"ר בעל "בית ישראל" מגור זצוק"ל, אשר תינה בפני ר宾ו צער על הצדיקים אשר נאבדו מatanu, ואמרו זה לזה "דור חולך ודור בא".

אוצר החכמה

עם האדמו"ר מסקולען זצ"ל

עם האדמו"ר הגה"ק מסקולען זצוק"ל היה ר宾ו בקשרי ידידות גדולה, וכאשר הגיע לירושלים, נתל עמו ר宾ו כל בניו לבקרו ולשמע דבריו תורה מפיו, וביקש היימנו לברך את בניו, והחשיב מסירות נפשו הגדולה בהצלת אלפי ילדי בני ישראל ברוטיא מצפוני הרים הטמאים שר"י, וכן החשיב ענותנותו כי רבתה.

עם האדמו"ר מאמשינוב זצ"ל

אוצר החכמה 1234567

עם הרה"ק רבי מאיר מאמשינוב זצ"ל, אשר ר宾ו היה דר בדירתו ברח' סלונים היה ר宾ו בקשרי ידידות.

עם הרה"ק מפטיטשין זצ"ל

ר宾ו היה בידידות מרובה עם הרה"ק מפטיטשין זצ"ל, ולקח פעמי' את בניו לבארא פארק במיוחד בכדי לראותו ולהכירו, ובאותה הפעמים לפקח ר宾ו אותו טעיפרקורדער וביקש מהרה"ק הנ"ל שיזומר בתוך הקסטה כמה ניגונים אשר ר宾ו מאד רצה להכיר, ובכך עשה כך ווזמר לפני ר宾ו ור宾ו שמח בזזה מאוד.

עם הגה"צ רבי ישראל יצחק רייזמאן זצ"ל

ר宾ו למד בחברותא עם הגה"צ רבי ישראל יצחק רייזמאן זצ"ל חבר הבד"ץ דפעיה"ק ת"ז, וקשרי הידידות עם הגאון הנ"ל היה מן המפורטים.

ומתאמרא משכיה שהתבטא איך תאמרו שדורינו דור יתום כל זמן שעוד חיים עמנו תרי קדושים אלו הבית ישראל מגור ור宾ו ז"ע.

עם האדמו"ר מלאנים בעל "ברכת אברהם" זצ"ל

ר宾ו היה ידיד נאמן עם האדמו"ר מלאנים זצ"ל בעל "ברכת אברהם" ושאב ממנו הרבה מעשיות הצדיקי קדם.

עם האדמו"ר מהר"י מראחיםטריווקא זצ"ל

עם הרה"ר רבי יהנן מראחיםטריווקא זצ"ל היו לרבינו קשרי ידידות גדולות,
והיו מניעים לבקר זה את זה.

עם האדמו"ר מביאלא זצ"ל

האדמו"ר מביאלא זצ"ל עמד בקשרי ידידות עם רבינו ז"ע, זכורני שבכל
פעם שהיה מגיע רבינו ז"ע לבקרו בביתו נאות קודש, היה מסתגר עם רבינו
ז"ע איזה זמן, ובמכתב הוזמנה שלחה לכ"ק רבינו ז"ע להזמין לנוישואי בנו
חתם ידיך יהיאל יהושע, באופן שלא חתם בו לאף אחד בעולם (מעדות נאמן
ביתו הרה"ח ר"ש עקשטיין היה שנמצאת חתימה זו ברשותו).

וידוע גודל דביבתו של הרה"ק מביאלא זצ"ל בכ"ק מrown בעל "שומר אמוניים"
ובספריו ה' שכאשר מצא אחר המלחמה ספרו ה' שלחן הטהור נתדבק בו כל
ימי חייו, וראיתי כאשר הייתה בשלחנו הטהור בליל שב"ק שאמר הומרות מספר
שלחן הטהור ומתוכו אמר הקידוש בהתלהבות מרובה שהיה פתוח לפני בעת
הקידוש ועיין בו בעת אמרת הקידוש. ואין לשער בכמה אהבה ודביבות דבק
בכ"ק מrown ה' ז"ע ובספרי ה'. ובאגרת קדשו הידועה כתוב עליו דברים
נוראים. ואמר על מrown ה' הלא הוא הבעש"ט בדורינו. וכן היה הולך בערב יום
הכיפורים מידיו שנאה לטקוה הטהרה של מrown ה' ז"ע דיקא. וביום הדילולא
דליה ו' ניטן היה עולה לציון קדשו, ומרוב פחד לא הרחיב עצמו לגשת והוא
עומד ומתפלל מרוחק קצר בהתרגשות מרובה.

עם האדמו"ר מלעלוב זצ"ל

רבינו היה בקשרי ידידות עם צדיקי ומנהיגי העולם. זכורני כאשר שהה
בטבריה, ובאותו פרק שהה שם ג"כ האדמו"ר הרה"ק רט"ט מלעלוב זצ"ל, אשר
הייה ג"כ מהזתנו, ונסענו מדי יום יחד ברכב א' למרחצאות, ושם הלכו כל א'
למרחץ מיוחד, ודיברו ביניהם כמה וכמה דברי ידידות, ובשעת הדרכן היה כל
א' מעיין בספר משלו.

ובזכורני שבא פעם א' הרב מלעלוב לבקר את רבינו בביתו נאות קודש
במאה שערים ושוחחו ביניהם, ובתווך הדברים ביקש הרב מלעלוב זצ"ל מאנשיו
ליtan לו ציגאר (סיגריה) לעשן. והחויר פניו אל רבינו ושאל האם גם הוא חפץ

בכך, וענה ר宾ו בשלילה, והוסיף ואמר כי הרג"ק משינווא זי"ע אמרשמי שמעשן ואין יודע הכוונות, או שמריח טבק ואין יודע הכוונות פארפאטיקט ער (טלבך הוא) את פיו ואת חותמו. סיים ואמר בזודאי הרבי מלעלוב יודע אבל אני אין אני יודע עד מה. ענה הרבי מלעלוב זצ"ל ואמר אף אני אני יודע כוונות אלא ראיתי אצל זקיני הרה"ק רבי דוד בידרמן מלעלוב זי"ע.

ובתוכה השיחה ראיתי שנתלהב הרבי מלעלוב זצ"ל מאד וצעק בנוסח שלו "לפנוי נעבד ביראה ופחד" עד שכמעט נפל מכיסאו לארץ, ואחזו בו, ולאחר שתהיישב במקומו אמר לר宾ו שסביר הוא לפרש כפל הלשון ביראה ופחד, ביראה היינו במשמעותו, ופחד היינו שיש לפחד איך נראה היראה שלנו וכמה הננו רוחקים מן היראה האמיתית.

והרב**י מלעלוב זצ"ל** היה כמה פעמים מרבה בשבחו של ר宾ו זי"ע, וכן כמה מבניו היו מסתופפים לרוב אצל ר宾ו זי"ע לראות עבודתו בקדש וללמוד הימנו.

וכאשר באו בקשרו שיזוכין יהוד והתקיימה שמחת הנישואין בביהמ"ד של ר宾ו בירושלים היה זה מchoice רב לראות שני הצדיקים עובדי ה' ברקידתם.

וסיפור הרה"ק מלעלוב זצ"ל לפניהם ר宾ו זי"ע כי בימי תלמידיו היה יוצא ונכנס כמה פעמים אצל מרן הקדוש בעל "שומר אמונים" זי"ע לראות עבודתו בקדש, ופעם אחת כאשר הגיע להתפלל עמו שליח אותו מרן הק' להיות שליח ציבור לפני העמוד שחרית. ומספר כי ככל שהגביה יותר קולו ראה שאין יכול להשווות קולו לציבור אשר התפלל בהתלהבות וקול רם, ונזכר עלי זה כי רצה שלא יגיבו העוני אמן קולם יותר מן המברך.

עם הגר"ם פיינשטיין זצ"ל

הרבי היה ג"כ בידיות גדולה עם הגאון האדיר רבי משה פיינשטיין זצ"ל וביקר אותו כמה פעמים בחוץ ופעם אחת בא"י. והתבטל מעד בפני ר宾ו וכיבדו בכבוד רב. והבטיחו לבא לבקר מומדות ר宾ו זי"ע, אולם לבסוף התנצל כי לא אישטיין לו מלהתא. ונתן המלצה נלהבת לטובת הישיבה ה'.

ונובהתי כאשר ר宾ו זי"ע הלך לבקרו במעונו בארץ"ב בפעם האחרון, וחקר ושאל על מצב הישיבה ה' ועל הצלחת ר宾ו במשמעותו, ולמשך כמה זמן אמר ר宾ו לשאות בארץ"ב.

ואה"כ החלו שוחחים בעניין ביאת המשיח, ואמר שהרי נאמר בכתביהם ובדבריהם חוץ רבים כי היו כל אותם הסימנים, ושיהיה הסתר פנים ואוז תצמה הנואלה, וא"כ בודאי שבמהרה צריך הדבר להתקיים (אין זכר לי בדיק, אולם בערך בדברים הללו).

לאחר מכן קם מכם ואહל ללוות את רביינו לחוץ, והלך לאורך הפרוזדור הגדול אשר מחוץ לביתו עד שהגיעו למקום המעלית (על עלייטר) ורצה לחוץ בעצמו על הcptור ואמרו לו כי כבר לחזו. והמתין שם קרוב לעשרה דקות (מינוטין) עד שהגיעה המעלית (כי הייתה עטומה בבני אדם, שהיא מתגוררת בבניין גדול) ורק אז חזר לבתו.

וכאשר שב רביינו מן הביקור הפליא את תמיותו ופשטותו בענוה יתרה.

ומספר כי בחור מבוהל התקשר פעמי להגרט"פ בעזות ובדרכ נזיפה, והגרט לא ענהו דבר אלא נ Heg בענוה יתרה. ואמר כי מכבר שמע על הגרט כי הוא שפל ברך ועתה ראו עיניו בוז.

ואמר רביינו ז"ע כי לנך זכה לכל הכבוד הזה, כמו"ל כל הברוח מן הכבוד הכבוד רודף אחריו, ומאן דזעיר איזו רב כדאיתא בזזה"ק.

עם האדמו"ר ממונובקא זצ"ל

כאשר נסע עם הבנים לבני ברק הלך לבקר אצל הרה"ק האדמו"ר ממונובקא זצ"ל וביקש הימנו לברך את הבנים. והחשיבו רביינו לאחד מהצדיקים מדור הקודם האמיתיים. ותמיד חקר ודרש לשлом בית רביינו ומשפחתו.

עם הגה"ץ רבי יצחק יעקב זווים זצ"ל בעל "מנחת יצחק"

על פי השתדלותו ועצת קדשו, בהטייעות של רבו הק' מסאטמר ז"ע הביא רביינו את הנאון האדיר בעל מנהת יצחק זצ"ל לירושלים עיה"ק טובב"א לכהן פאר בה ברבנות והנהגת בד"ץ העדה החרדית.

ומספר לי השו"ב ממאנטשעסטער המפורסם לירא שמיים וمبין, כי רביינו חקר ודרש אצלם זה, והעביר רביינו אה"כ כל השיחה עמו מלאה לרבו הנאה' מסאטמר ז"ע, אשר שמע זאת היטב, וזה היה א' מהפעולות אשר הכריעו בהבאת הנאון הנ"ל.

בעל המנהת יצחק זצ"ל נעה פעם לאחד מאנשי ביתו בזה"ל, איך האב נאך קיינמאָל נישט געוועהן אוֹזָא יְרָא חַטָּא וְוי דָעַר רְבִינֵּן פָּוֹן תַּולְדוֹת אַהֲרֹן (מעולם לא רأיתי כזה ירא חטא כהאדמו"ר מתולדות אהרן).

מנחנו של רבינו היה ללבת בחול המועד לבקר אצל גדויל ומאורי הדור, ובמשך השנה כאשר הייתה מתעוררת אצלו שאלה שלא יכול להכריע בה בעצמו, רשם העניין והמתין להזדמנות בה יפגש עם גדויל ישראלי לדון עמהם בנידון.

ופעם אחת כאשר בא רבינו לביקור אצל בעל המנהת יצחק זצ"ל הרצה בפניו שאלה שלא ידע להכריע בה, ושטה בפניו הצדדים לכאנ ולכאנ בעניין שהייה תלוי בשיקול הדעת. תשובה המנהחי הייתה כי אין שהוא מנהנו של רבינו בזה כך היא ההלכה (ווײַ אָזֶן דער רבִי פִּירְט זִיךְ אָזֶן דִּי הַלְּכָה). ורבינו לא נחה דעתו בדבר, בהיותו בידוע איש ההלכה מובהק ונתקдал בין חסידי הגה"ק משינוא זצ"ל אשר היה דעתו שלא לוזן מן ההלכה אף"י זיין כלשהוא, ושאל רבינו בשנית שאלתו ושוב השיב המנהחי בתשובה הראשונה. ובראות רבינו כן עבר לדבר בעניין אחר, וכך דיברו ביניהם בהכנעה וביטול זה אל זה. וכאשר פנה רבינו לצתת וייצא המנהחי ללוותו החוצה, לפני שנפרד עצר רבינו והעלתה שוב שאלתו, אולם המנהחי בשלו חזר ואמר כבר אמרתי לך כי אין שהוא נוהג כך היא ההלכה.

אולם רבינו לא נח ולא שקט, ואח"ב הלך לבקר בבית הנրט"א פרײַינד זצ"ל ושהו ודנו בעניין בדרך של תורה עד שלבסוף הגיעו להכרעה בעניין.

עם האדמו"ר בעל לב שמחה" מגור זצ"ל

זכורי כמה היה נהנה רבינו מאי אשר מצא מנהיג ישראל אשר הוא בעל הכנעה ופשטות בלי שום יהרא.

וכאשר עלה האדמו"ר הגה"ץ רשב"ב מגור זצ"ל על כס ההנהנה שיבח רבינו מאד ענותנותו.

ובעיני רأיתי כמה היה מתבלט עד מאד כאשר ישב בפני רבינו ז"ע. וקודם שעלה על כס ההנהנה, כאשר שהה רבינו בא בעת סעודה שלישית לשוחות במחיצת רבינו משך כמה שעות. וישב בצדו בהכנעה גדולה מהחל ועד כלת.

וכאשר עלה על כס ההנאה ונתרמנה לרבי הלאך ר宾ו לבקרו, וכאשר שאלו ר宾ו מה שלום הרבי מגור השיב ואמר הרבי מגור כבר עשה טוב בשםים (וכיוון בדבריו על אחיו האדמו"ר הגה"ק בעל בית ישראל ז"ע).

וכאשר נפנש עם ר宾ו ובא לבקרו בבית מלאנו בטבריה, אין לשער כמה התבטלות והערצאה הראה לר宾ו והלאך בעצמו להביא פירות או שקדים ווישם וכוסות וכו', ולא הרשה לאף אחד מאנשיו לסייעו.

ובليل שב"ק התפלל במנין ר宾ו בישיבת אור תורה. והתבטל כליל לר宾ו, ושלה ר宾ו שליח ציבור מחברתו, ואשר פתחו בניגון מרווח ושמח אשר חיבר ר宾ו ז"ע בחרוז "לא תבושי" היה מעלה ומוריד בידו וכו'.

עם האדמו"ר מצאנז – קלוייזנבורג זצ"ל

ר宾ו היה בקשר ידידות עם הגה"ק מקלוייזנבורג זצ"ל, והיה הגה"ק זצ"ל שואל הרבה על מצב שלום בריאותו של ר宾ו ומרבה בתפילה עליו, והיה שולח תמיד פרישת שלום אליו.

ר宾ו השתתף באחרית כוחו לנטייה להלווייתו של ב"ק הגה"צ האדמו"ר מקלוייזנבורג זצ"ל, והיה זה כד' חדש לפני נפילת ר宾ו ז"ע.

ר宾ו ז"ע סיפר שזכרו עוד מימי נערותו שהיה שם דבר בכוחו הגדול בתורה בבקיאות וחכיפות, והחספֵד שאמר על אביו הרה"צ מרודניק זצ"ל וגם בכוחו הגדול בתפילתו.

פעם אחת חורה לבנו שיבא אותו לראות ולקבל פני אחד מצדיק הדור, ולא הגיע הבן. והבין אביו שהוא מפני ששמע איזה דבריהם וכו' ואמר לו ר宾ו ז"ע הלא גם אני כאשר למדתי בישיבה הבחורים בישיבה דברו על הרה"ק ממונקאטש זצ"ל ולא נתפענתי כלל אלא שפעם א' הגיע לנו וחתעה עלי מלקל פניו, ועד היום הנני מתחרט על זה, וכן אתה ג"כ תתחרט. (והוסיף ר宾ו כי אכן פעם אחת ראה בחולם את הרה"ק ממונקאטש וזה חלום אמיתי שכאשר ראה אח"כ תמנת קדשו היה זה דומה ממש).

פעם אחת נקרא ר宾ו להיות מוהל בברית מילה, כאשר הסנדק היה האדמו"ר מקלוייזנבורג זצ"ל, ור宾ו בראשותו ה证实 אליו למטר, ועמד לפניו באימה ויראה. בהיותו מאריך מאד בתפילה כדרך להתלהבות קודש, ואח"כ שאל ר宾ו את בניו האם כבר הלבו אליו לקבל ברכת קודש הייננו.

עם האדמו"ר מהר"ש מבאוב זצ"ל

אוצר החכמה

קירבה מיוחדת היה לרביינו עם האדמו"ר הרה"ץ מהר"ש מבאוב זצ"ל מראה"ב, וקיבל ממנו כמה עניינים לבית צאנז.

והיה רבינו זי"ע משבח נדולת מעשי אביו האדמו"ר מהרב"צ זי"ע הי"ד בעל קדושת ציון אשר היה נפשות של בחורים צעירים רבים והפיח בהם רוח חיים, בסבלנות מיוחדת לשטוף ולהזוק כא"א בפשטות והחיה בהם נפש החיוני. והיה רבינו אהוב לשטוף שירי מנוגנותיו שהם מלאים רגש.

וסיפור רבינו זי"ע פעם כי כשהשמע שבבאוב אצל הרה"ק רב"צ זי"ע אפשר להרגניש אור וטעם נדול בעבודה וכו', עלה על מרכבה ונסע אליו, אבל כשהגיעו לגבול המדינה וראו הפקידים תעוזת הפספורט שלו לא הניחו לו להכנס וע"כ לא זהה לא להיות אצלן.

עם האדמו"ר מריבניץ זצ"ל

כאשר הרה"ק המפורסם רח"ז מריבניץ זצ"ל הגיע לארצו ה' בعلותו טרופסיא, החשבו רבינו למאד. ודיבר במלת מסירות נפשו לה' שהגעה לאופן נעלת ביותר.

וכמה פעמים היו יחד בבריתם כאשר רבינו שימש כמוחל והה"ק מריבניץ הסנדק. ופעם כיבדוו בפנדקות בבית מדרשו של רבינו ביום שב"ק, ונשאר שם עד כלום השבת, ועריך עם רבינו יחד סעודת שלישיית, ישב והתבטל בפני רבינו. ורבינו הושיבו על כסאו. ואח"כ עלה לחדר רבינו, ולבקשת רבינו ברך כל בני רבינו ואף גם לרבות הבנות.

וכן היה משתתף בשמחות רבינו. ופעם א' בא לשמחת שביע ברכות של א' מבני רבינו, וגערכה שם הצגה (שפיחל) בסיפור ארוך מהרה"ק ר"פ מקאריז שהחזר בעל עבירה בתשובה (המובא בסה"ק דברי אמונה מרביבנו זי"ע) והרה"ק הנ"ל כמעט ולא הסיר מכתו משך כל הזמן מכל זה בתשומת לב רבה.

עם האדמו"ר מפשעווארסק זצ"ל

רבינו נתפעל מפשטות והכנעה של הגה"ק ר' יענקלי'ע אדמו"ר מפשעווארסק זצ"ל באנטוורפן אשר היה עמו בידידות מרובה ונפגש אותו פעמים הרבה, והוא החשיב מאד את רבינו.

ופעם אחת ביקש מבנו בכורו של רביינו כ"ק האדמו"ר מהתוא"י שליט"א להגיד לאביו שיעיתיר בעדו לאריכות ימיו ושנותיו, ב כדי שרביינו לא ישאר לבדו בעולם, ויהיה לו עוד אחד עמו אשר יעוזרו לפועל בתפילהות עבור בני ישראל.

עם הגה"ק רמ"א פרײַנד זצ"ל

אוצר החכמה
רביינו אשר למד בישיבת הגה"ץ מהר"י מהוניאד זצ"ל היה חביבו אצל למד נספח התפילה לימים הנוראים כמו בפרק מועדים וזמןים.

וכאשר דרכו ייחדיו בירושלים הייתה הידידות ביניהם רבה ביותר בקשר ואחווה לא גובל, והוא נפשנים ביניהם בכל עת מצוא. ורביינו היה אוהב לשמעו הייננו סיפורים ממזרן הקדוש מצאנו זיע"א אשר קיבל מזוקנו הגה"ק מנאסוייד זיע"א. וכן כאשר עלתה שאלה סבוכה וכדו' היה שולח לשאול חוות דעתו. וכן שאל ממנו כמה ענייני מנהיגים האיך היו נוהגים אצל רבותינו מדור דור כאשר היה מקובל בידו.

וכאשר נחלה רביינו ז"ע בשנתיים האחרונות ראיינו כמה היה מתרפק וمضיצר בשארית כוחותיו בתפילות ובקשות לפועל עבورو ישועה. והוא מזכיר אותו כאשר דרש ואמר דברי תורה ברבים. והוא מסיים דבריו בבקשה וברכה שירחמו מן השמים ותבא רפואה שלימה לרביינו ז"ע.

שמעתי מהמשמש בקודש אצל הגה"ק הרמ"א פרײַנד זצוק"ל ששמע מרביינו ז"ע כי בדרך כלל כאשר מגיעים לבקרים רבניים או אדמוראים, והנני מכבדם לישב על כסאי, מתחילה לסרב בדבר ולהשתמט מכך, אך כשהבא הרמ"א זצ"ל הנני רואה ענוה אמיתי, שכאשר הנני מכבדו לישב על כסאי מיד הוא יושב ואיןו עושה עסק מזה בענוה של שקר, ואיןו מותמס עצמו באילו אינו רוצה.

וסיפר הגה"ק הרמ"א זצ"ל שהייתה הממונה בישיבת אביו לצעירים אשר לא יכולים לשולח אותם למרחקים ללימוד, ובישיבתם היו נוהגים בעניינים רבים בדרך בית צאנז, ידוע כי בצאנז הקפידו שבחרורים קודם הנישוואין אין צרייכים להתעטק בענייני חסידות וכי על הבהיר בשנות חברותו להשקייע ראשו ורוכבו בלימוד גפ"ת וראשונם, ורק אחר הנישוואין אשר היו ביוםיהם החים במוקדם בערך בגיל י"ד ט"ז, אז היו לומדים ועסקים בספרי החסידות ודרכי החסידות, ומפני כן לא היו נוהגים בישיבתם לישב הבחרורים בצוותא בחבורה הדא, פון ואולי מהמת גלים

הצעיר יתפנה לכם לילך בדרכים משונות, והמתינו עד אחר הנישואין שתתיישב דעתם.

והנה רבינו אשר היה מתגורר בבית הוריו בהוניאד, היה מנהיג חבורות לבחורים, וכאשר נודע הדבר להרמ"א זצ"ל הלך לעקוב מקרוב ולראות פניו הדברים, וסיפר הרמ"א זצ"ל נינשטי ושמעתיה איך מלמד וקורא בפניהם מהזק איזה ספר, והוא הדברים נאמרים מפיו במתיקות ונעים מופלאה והחדיר בהם יראת שמים אמיתית. ובראותו בן לא הרחיב לבבו למנוע הדבר.

עם האדמו"ר רבי"מ מרוחMASTERIOOKA זצ"ל

ב"ק האדמו"ר הגה"ץ רבי ישראלי מרדי טברסקי, האדמו"ר מרוחMASTERIOOKA זצ"ל, היה מעיריך את רבינו למעלה ראש, ופעם אמר כי אם רוצים בזמן זהה לראות ממראה העבודה ביום הכפורים, אפשר לראות זאת אצל הרבוי מתולדות אהרן בעת תפילה נוספת ביום הכהנופרים.

אברהם הכהן

עם הגה"ץ רבי רפאל בלום מקאשי זצ"ל

הגה"ץ רבי רפאל בלום מקשי הצעק"ל היה מקשרר מאד לרבינו והיה מתבטל אליו מאד, וראיתי בחיות רבינו בויליאמסבורג שהגע אל רבינו והתבטל בפניו ומספר לו פתקא, ובכח והפציר בפני רבינו שיפעל בעדו בעניין מסויים במשחתו.

ושמעתי (מבנה של הרה"ח רשי שליט"א) כי פעם בעת שהיה רבינו בארא"ב נזכר כי עדיין לא ביקר אצל הגאון מקאשי, ונענה ואמר איך אשוב לארץ לפני שביקרתי אצל הקאשי עיר רב, ועשה רבינו כל מה שהיה יכול בכך להתראות עמו, גם שמחמת בן נבצר ממנו להשתתף באחת ממסיבות המגבית עברו היישבה.

הגה"ץ מקאשי זצ"ל שלח את בנו הרה"ץ ר' אשר יעקב ללימוד בישיבת רבינו ולהתעלות תחת בנו, והוא עבד הרבה, והתפלל בדרך רבינו ביגעה וכן, והוא איש חלש ביותר, ואחר נישואיו כאשר היה גובר חליו היה אביו הגה"ץ זצ"ל מתאפשר אל רבינו מהו"ל להזכירו בפני רבינו לטובה.